

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW

Warszawa, 9 kwietnia 2024 r.

DIH-3.707.32.2024.MU

DECYZJA DIH-III/51/2024

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2023 r. poz. 775, z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2024 r. poz. 312), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania wniesionego przez przedsiębiorcę AT-FARM sp. z o. o. z siedzibą w Kielcach od decyzji nr 3/2024 Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 15 stycznia 2024 r. (nr akt sprawy: KHU.8361.162.2023), nakładającej na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 2 500 zł (słownie: dwa tysiące pięćset złotych 00/100), na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2023 r. poz. 168) z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ww. ustawy oraz § 3 i § 4 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz.U. z 2022 r. poz. 2776), **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach 30 i 31 maja 2023 r. inspektorzy reprezentujący Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej „Świętokrzyski WIIH” lub „organem pierwszej instancji” działając w ramach upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr KUH.8361.162.2023 z dnia 30 maja 2023 r. (doręczone 17 maja 2023 r.) przeprowadzili kontrolę w aptecę [xxxxxxxxxxxxx], należącej do przedsiębiorcy [xxxxxxxxxxxxx] dalej jako: „stroną postępowania”, „Spółka” lub „przedsiębiorca”. Kontrolę przedsiębiorcy zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2024 r. poz. 236) dalej jako: „Prawo przedsiębiorców” poprzedzono zawiadomieniem do przedsiębiorcy o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 15 maja 2023 r. w którym wskazano zakres przedmiotowy kontroli, obejmujący kontrolę prawidłowości przekazywania konsumentom informacji o cenach. Zawiadomienie to skutecznie doręczono przedsiębiorcy w dniu 17 maja 2023 r. Kontrolę przeprowadzono w obecności osoby pisemnie upoważnionej do reprezentacji przedsiębiorcy, której przed przystąpieniem do czynności kontrolnych, okazano legitymacje służbowe oraz doręczono za pokwitowaniem upoważnienie do przeprowadzenia kontroli, wraz z pouczeniem o prawach i

obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy, stanowiącym załącznik do ww. upoważnienia do kontroli oraz klauzurą informacyjną RODO.

W toku kontroli sprawdzono przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2023 r. poz. 168), dalej jako: „ustawa o informowaniu o cenach” oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz.U. z 2022 r. poz.2776) dalej jako: „rozporządzenie”.

Inspektorzy reprezentujący Świętokrzyski WIIH objęli sprawdzeniem 60 partii losowo wytypowanych produktów kosmetycznych oraz higieny osobistej sprzedawanych w opakowaniach jednostkowych według objętości lub masy, dla których wymagane było oznakowanie cenami i cenami jednostkowymi. Wyroby objęte sprawdzeniem znajdowały się w szklanych gablotach zamykanych na klucz, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze z widocznym dla klientów na sali sprzedażowej. Stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości polegały na braku ceny i ceny jednostkowej przy 60 skontrolowanych towarach wymienionych w Protokole kontroli (nr akt kontroli: KHU.8361.162.2023) z dnia 31 maja 2023 r. Jak wynika z Protokołu kontroli w pierwszym dniu kontroli (30 maja 2023 r.) przedłożono cennik z datą jego wydruku z dnia 30 maja 2023 r., który znajdował się w miejscu niedostępnym dla klientów, natomiast dla konsumentów uwidoczniiono wyłącznie informacje wywieszoną na szybie w miejscu obsługi klienta o treści: „cennik dostępny u farmaceuty”.

Wszystkie sprawdzone produkty zakwestionowano, z uwagi na brak uwidocznienia ceny i ceny jednostkowej w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości w przeliczeniu odpowiednio za 1 litr lub 100 mililitrów dla towarów sprzedawanych według objętości lub w przeliczeniu odpowiednio za 1 kilogram lub skontrolowane 100 gramów dla towarów sprzedawanych według masy. Powyższe stanowiło naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust.1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 3 i § 4 rozporządzenia. Ustalenia z kontroli udokumentowano w Protokole kontroli z dnia 31 maja 2023 r. (nr akt kontroli: KHU.8361.162.2023) oraz w załączniku nr 1 (dokumentacja fotograficzna zakwestionowanych towarów) do tego protokołu, do którego strona postępowania w nie zgłosiła uwag i został on przez nią podpisany w dniu zakończenia kontroli.

Pismem z 7 czerwca 2023 r. strona postępowania wniosła uwagi do protokołu kontroli przeprowadzonej w dniach 30 - 31 maja 2023 r., w którym wskazała, że nie zgadza się ze stanowiskiem stwierdzającym, że w aptece należącej do strony, nie zostały uwidocznione ceny i ceny jednostkowe w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości i umożliwiający ich porównanie. Kontrolowany przedsiębiorca wskazał, że produkty (wymienione w protokole z kontroli) znajdowały się w miejscu niedostępnym dla konsumentów, czyli w szklanej gablocie zamykanej na klucz, co zostało odnotowane przez inspektorów Świętokrzyskiego WIIH. W opinii przedsiębiorcy klienci apteki nie mieli możliwości dotknięcia, ani tym bardziej samodzielnego skompletowania i zakupienia produktów, ponieważ były one na prośbę klienta wydawane przez pracownika apteki. Strona postępowania odniosła się również do cen produktów, przeliczonych na ceny jednostkowe, które w jej zdaniem podano w cenniku, z którego klient mógł skorzystać w dowolnym momencie. Cennik znajdował się u farmaceuty, zaś informacja o cenniku znajdowała się zarówno na tablicy informacyjnej, jaki i na szybie przy kasie ekspedycyjnej. Dodatkowo w aptece znajdowała się informacja, że o cenach klienci mogą być informowani bez kolejki. W dalszej części ww. pisma strona postępowania wskazała, że dopuszczalność takiego sposobu oznaczenia cen wynika jednoznacznie z przepisów ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia. Zdaniem strony postępowania przy ustalaniu dostępności produktu zgodnie z brzmieniem przepisu (art. 8 rozporządzenia) należy brać pod uwagę, czy miejsce w którym są umieszczone produkty, jest dostępne dla klienta. Zdaniem strony postępowania w przypadku, gdy produkty umieszczono w miejscu, jakim jest zamykana na klucz gablota o dostępności nie może być mowy; klient nie może otworzyć gabloty ani tym bardziej samodzielnie dostać się do samego produktu. Jednocześnie strona postępowania

oświadczyła, że forma udostępnienia cennika w aptece jest zgodna z art. 8 ust. 2 rozporządzenia, który nie przewiduje wyboru sposobu udostępniania cennika, przeciwnie pozostawia dowolność udostępniania go w inny sposób w miejscu sprzedaży detalicznej towarów. Zdaniem przedsiębiorcy klient był informowany o cenniku, za pośrednictwem informacji na tablicy informacyjnej oraz na szybie ekspedycyjnej, a cennik był każdorazowo udostępniany klientowi, a więc nie ma podstaw prawnych, by kwestionować sposób udostępniania cennika. W tym samym piśmie strona postępowania oznajmiła, że nie jest poprawna interpretacja przyjęta przez inspekcję, zgodnie z którą miejscem dostępności jest cała izba ekspedycyjna. Spółka zaznaczyła, że w przypadku kwestionowanych produktów klient nie miał możliwości kontaktu z produktem, ponieważ nie kompletuje on samodzielnie zamówienia, ale przy pomocy i po uzyskaniu informacji od pracownika apteki. Ponadto Spółka przekazała swoje stanowisko odnośnie skierowanego do niej przez Świętokrzyski WIIH wezwania do usunięcia uchybienia porządkowego i organizacyjnego. Dodatkowo strona postępowania załączyła do ww. pisma link do strony internetowej samorządu zawodowego farmaceutów z jej stanowiskiem o dopuszczalności prezentacji cen produktów znajdujących się w gablotach.

Pismem z 21 czerwca 2023 r. Świętokrzyski WIIH odniósł się do uwag skierowanych do protokołu przez Spółkę i podtrzymał swoje stanowisko wyrażone w protokole kontroli nr. KUH.8361.162.2023 oraz poinformował, że nie znalazł podstaw do uwzględnienia uwag wniesionych przez stronę postępowania. Jednocześnie Świętokrzyski WIIH wskazał, że w protokole kontroli nie ma mowy o dostępności towaru, ani o dostępności miejsca, w którym został on wyeksponowany i oferowany do sprzedaży dla konsumenta. Zgodnie ze stanem faktycznym gabloty bezsprzecznie stały w miejscu ogólnodostępnym, widocznym dla klientów i były oszklone, co umożliwiło klientowi zapoznanie się z produktami w nich się znajdującymi. W przedmiotowym piśmie Świętokrzyski WIIH poinformował, że nie ma znaczenia, że konsument nie może sam skompletować zamówienia, gdyż jego zdaniem konsument powinien mieć możliwość podjęcia decyzji o zakupie produktu po zapoznaniu się z jego ceną, umieszczoną przy towarze, który jest dla niego widoczny. Ponadto Świętokrzyski WIIH wskazał, że celem kontroli było ustalenie, czy w miejscu sprzedaży detalicznej, jakim jest kontrolowana apteka, sposób informowania konsumentów o cenach oferowanych do sprzedaży produktów był zgodny z przepisami ustawy o informowaniu o cenach. Jak wynika z treści protokołu kontroli dla oferowanych do sprzedaży 60 partii kosmetyków i produktów higieny osobistej, które objęto sprawdzeniem stwierdzono brak uwidocznienia ceny oraz ceny jednostkowej w sposób spełniający wymogi ww. ustawy. W oparciu o zebrany materiał dowodowy, pismem z 12 grudnia 2023 r. Świętokrzyski WIIH na podstawie art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2023 r. poz.775) dalej jako: „kpa” zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej, na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach oraz naruszeń wskazanych w § 3 i § 4 rozporządzenia, a także poinformował o przysługującym prawie do czynnego udziału w postępowaniu. Ponadto wniósł o przesłanie przez spółkę informacji o wielkości obrotów i przychodu za ostatni rok rozliczeniowy.

Pismem z 19 grudnia 2023 r. (doręczonego 22 grudnia 2023 r.) strona postępowania udzieliła odpowiedzi na wszczęcie postępowania administracyjnego, którym podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko w przedmiotowej sprawie oraz wniosła o umorzenie postępowania jako bezprzedmiotowego. W piśmie nadmieniono, że działanie Spółki nie stanowi naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach, ponieważ zakwestionowane produkty znajdowały się w szklanych gablotach zamykanych na klucz, a tym samym w miejscu niedostępnym dla konsumentów. Produkty na prośbę klienta podawał wyłącznie pracownik apteki. Jednocześnie Spółka wskazała, że ceny produktów, ceny jednostkowe podano we właściwym cenniku, z którego klient mógł skorzystać w każdym czasie, a informacja o dostępie do cennika była umieszczona na tablicy informacyjnej oraz szybie ekspedycyjnej. Ponadto strona postępowania przytoczyła stanowisko samorządu zawodowego Izby

Aptekarskiej w przedmiocie oznaczania cen w aptekach. W tym samym piśmie strona postępowania przekazała informacje o wysokości osiąganych obrotów i przychodu.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, Świętokrzyski WIIH decyzją Nr 3/2024 z dnia 15 stycznia 2024 r. nałożył na przedsiębiorcę [xxxxxxxxxxxxx] karę pieniężną w wysokości 2 500 zł (słownie: dwa tysiące pięćset złotych 00/100) na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach w związku z nieuwidocznieniem cen jednostkowych towarów oferowanych do sprzedaży, o których mowa w art. 4 ust. 1 tej ustawy o informowaniu o cenach. Decyzja stronie postępowania została doręczona 17 stycznia 2024 r.

W dniu 6 lutego 2024 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej również „Prezesem UOKiK” lub „organem drugiej instancji”, otrzymał za pośrednictwem Świętokrzyskiego WIIH, odwołanie od decyzji nr 3/2024 z 15 stycznia 2024 r. (data nadania 26 stycznia 2024 r. w placówce pocztowej operatora wyznaczonego). W odwołaniu strona postępowania wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz umorzenie postępowania w I instancji w całości.

W odwołaniu strona postępowania zarzuciła zaskarżonej decyzji naruszenie:

- 1) przepisów postępowania tj. art. 7 w zw. z art. 77 § 1 oraz art. 80 kpa poprzez dokonanie dowolnych ustaleń faktycznych, nieznajdujących potwierdzenia w zebranych materiale dowodowym, a także błędną oceną materiału dowodowego skutkującą uznaniem, że Spółka nie uwidoczniała cen oraz cen jednostkowych w 60 partii towarów pakowanych, oferowanych do sprzedaży w opakowaniach jednostkowych,
- 2) przepisów praw materialnego poprzez:
  - a) art. 4 ust 1 ustawy o informowaniu o cenach poprzez jego błędną wykładnię polegającą na uznaniu, że sposób uwidaczniania ceny oraz ceny jednostkowej towaru lub usługi był sprzeczny z wymogiem określonym przez ten przepis, podczas gdy spółka zagwarantowała sposób informowania o cenach adekwatny do umiejscowienia towaru;
  - b) § 8 ust. 1 i 2 rozporządzenia poprzez jego błędną wykładnię polegającą na uznaniu, że pojęcie „miejsca niedostępnego” nie obejmuje swoim zakresem zamkniętych na klucz szklanych gablot, do których nie mieli dostępu konsumenci, podczas gdy w przypadku umieszczenia towaru w tego rodzaju gablotach nie może być mowy o jakiegokolwiek dostępności do ww. towaru;
  - c) art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach poprzez jego niezastosowanie polegające na pominięciu kryteriów, które należy brać pod uwagę przy miarkowaniu kary, a w efekcie wymierzenie kary, podczas gdy stopień naruszenia nie uzasadniał jej wymierzenia, co w konsekwencji skutkowało nałożeniem na przedsiębiorcę kary pieniężnej, w sytuacji gdy nie zachodziły okoliczności faktyczne uzasadniające jej zastosowanie. W związku z powyższym na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 kpa strona postępowania wniosła o uchylenie decyzji w całości oraz umorzenie postępowania I instancji w całości.

Pismem z dnia 19 lutego 2024 r., Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o toczącym się postępowaniu administracyjnym w związku z wniesionym odwołaniem oraz poinformował o przysługującym jej prawie zgodnie z art.10 §1 kpa do czynnego udziału w postępowaniu, w tym do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Zawiadomienie to doręczono przedsiębiorcy w dniu 21 lutego 2024 r. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu

pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w postępowaniu administracyjnym w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji Handlowej organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, zwany dalej „wojewódzkim inspektorem IH”. Organem wyższego stopnia jest Prezes UOKiK.

Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

W myśl art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Przez cenę należy rozumieć wartość wyrażoną w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę (inaczej cenę sprzedaży), zaś przez cenę jednostkową towaru lub usługi – cenę ustaloną za jednostkę określonego towaru lub określonej usługi, których ilość lub liczba są wyrażone w jednostkach miar w rozumieniu przepisów o miarach, stosownie do treści art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 tej ustawy.

W myśl § 4 ust. 1 rozporządzenia cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- 5) sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Z kolei § 4 ust. 2 rozporządzenia stanowi, że szczególnych przypadkach uzasadnionym rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1. Natomiast w przypadku towaru pakowanego oznaczonego liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie przeliczenia na cenę jednostkową za sztukę lub dziesiętną wielokrotność liczby sztuk. Obowiązek uwidaczniania ceny jednostkowej ma charakter bezwzględnie obowiązujący za wyjątkiem wyłączenia w zakresie produktów wymienionych w § 7 ust. 4 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Zgodnie z § 7 ust. 4 rozporządzenia wymogu uwidaczniania cen jednostkowych nie stosuje się do produktów leczniczych w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy z dnia 6 września 2001 r. - Prawo farmaceutyczne (Dz.U. z 2022 r. poz. 2301).

Zgodnie z § 8 ust. 1 i 2 rozporządzenia w cenniku uwidacznia się ceny towarów przeznaczonych do sprzedaży detalicznej umieszczonych w miejscu niedostępnym lub niewidocznym dla konsumentów. Cenniki wywiesza się, wyklada lub udostępnia w inny sposób w miejscu sprzedaży detalicznej towarów. Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku ww. przepisach, chociażby naruszenie miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości zostały wyeliminowane. Dowiedzenie, że określony podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest sankcją administracyjną.

Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor IH uwzględnia:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich UE w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, ze zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem (UE) 2017/2394”.

Przepisy ustawy o informowaniu o cenach nie regulują kwestii odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej lub udzielenia pouczenia, w związku z czym stosownie do art. 189a § 2 Kpa, zastosowanie mają w tym zakresie przepisy art. 189f Kpa.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 i 2 Kpa, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli: waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez ww. przedsiębiorcę od decyzji nr 3/2024 Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia z 15 stycznia 2024 r. (nr akt sprawy: DT.8361.162.2023), nakładającej na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 2 500 zł (słownie: dwa tysiące pięćset złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ww. ustawy.

Podkreślić należy, że na gruncie obowiązujących przepisów w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Jak wynika z akt sprawy kontrolą objęto 60 partii towarów stwierdzając brak uwidocznienia informacji o cenie i cenie jednostkowej we wszystkich poddanych ocenie produktach.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami Świętokrzyski WIIH w drodze decyzji, wydanej na podstawie art. 6 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, nałożył karę pieniężną w wysokości 2 500 zł (słownie: dwa tysiące pięćset złotych) na przedsiębiorcę [xxxxxxxxxxxxxx].

Przedsiębiorca odwołując się od ww. decyzji Świętokrzyskiego WIIH zarzucił zaskarżonej decyzji m.in. naruszenie przepisów postępowania tj. art. 7 w zw. z art. 77 § 1 i art. 80 kpa polegające na dokonaniu dowolnych ustaleń faktycznych niezajdującym potwierdzenia w zebranych materiale dowodowym, a także błędną oceną materiału dowodowego skutkującą uznaniem, że Spółka nie uwidoczniała cen oraz cen jednostkowych dla 60 partii towarów pakowanych, oferowanych do sprzedaży w opakowaniach jednostkowych oraz naruszenie przepisów prawa materialnego: art. 4 ust 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług oraz § 8 ust. 1 i 2 rozporządzenia poprzez jego błędną wykładnię, a także art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach poprzez jego niezastosowanie polegające na pominięciu kryteriów, które należy brać pod uwagę przy miarkowaniu kary.

Zadaniem strony postępowania organ pierwszej instancji nie rozważył wszystkich okoliczności sprawy w sposób wszechstronny i wyczerpujący, a swoje rozstrzygnięcie oparł o informacje przedstawione w Protokole z kontroli. W opinii strony postępowania doszło do bezzasadnego uznania, że istnieją rzekomo uzasadnione podstawy do nałożenia na nią kary pieniężnej. Spółka w odwołaniu zarzuciła m.in. że organ pierwszej instancji nie uwzględnił wszystkich przedstawionych przez nią informacji dotyczących cennika, który znajdował się u farmaceuty, natomiast informacja o nim znajdowała się w widocznym miejscu tj. na tablicy informacyjnej oraz na szybie ekspedycyjnej. Dodatkowo strona postępowania oświadczyła, że w aptece znalazła się informacja, iż klienci apteki mogą być informowani o cenach bez kolejki, z zatem w ocenie Spółki nie mogło dojść do sytuacji w której konsument nie uzyskaby informacji o cenie produktu. Zdaniem strony postępowania udostępnienie cennika konsumentom oraz poinformowanie ich o sposobie jego udostępniania spełniła wymagania rozporządzenia. Jednocześnie Spółka podniosła, że nie może się zgodzić z uznaniem poczynionym przez organ pierwszej instancji, że zamykana na klucz szklana gablota jest miejscem ogólnodostępnym dla konsumentów. Zgodnie z jej stanowiskiem umieszczenie produktów w szklanych gablotach otwieranych przez pracownika apteki nie powinno być traktowane, tak samo jak wystawienie towaru w izbie ekspedycyjnej, do której konsument ma swobodę ich zabrania. Zdaniem strony postępowania „miejsce niedostępne” nie oznacza „miejsca niewidocznego”. Ponadto strona postępowania wskazała, że umieszczenie produktów w gablocie zamykanej na klucz, wyklucza możliwość otworzenia jej przez konsumenta, a więc nie ma mowy o ich dostępności. Spółka również wskazała, że sama możliwość zobaczenia przez klienta produktów nie świadczy o dostępności do nich, co jej zdaniem jest zgodne z § 8 ust. rozporządzenia, który mówi o miejscach niedostępnych jak i niewidocznych dla konsumenta. Odnosząc się do powyższego, Prezes UOKiK, wskazuje, że przepisy dotyczące uwidaczniania cen dotyczą wszystkich przedsiębiorców i nie ma znaczenia forma sprzedaży tj. sprzedaż asystowana przez fachowy personel czy sprzedaż samoobsługowa. Ponadto należy podkreślić, że celem ustawy o informowaniu o cenach jest ochrona konsumenta. Konsument podejmując decyzje o zakupie produktu powinien mieć pełną informację o jego cenie, cenie jednostkowej, gdyż to cena najczęściej ma wpływ na podjęcie decyzji o zakupie produktu. Z uwagi na szeroką gamę oferowanych produktów (różne marki, wielkość opakowania, skład surowcowy, zastosowanie) uwidocznienie cen oraz cen jednostkowych pozwala konsumentowi na świadomy wybór produktu oraz umożliwia mu porównanie produktów, co ma duże znaczenie z punktu widzenia interesów konsumenta. Cena jest jednym z podstawowych wyróżników produktów, mającymi wpływ na decyzje o zakupie produktu. Odnosząc się do argumentacji strony postępowania, że organ pierwszej instancji nie rozważył całości sprawy w sposób wszechstronny i wyczerpujący, a swoje rozstrzygnięcie oparł głównie na Protokole, Prezes UOKiK powyższy zarzut uważa za niezasadny. Zgodnie z ustaleniami kontroli udokumentowanymi w protokole wraz złącznikiem nr 1 z 31 maja 2023 r. nieprawidłowości stwierdzono w przypadku wszystkich skontrolowanych produktach. Do oceny wytypowano 60 produktów z oferty przedsiębiorcy, kwestionując brak ceny i ceny jednostkowej przy 60 skontrolowanych produktach. Biorąc pod uwagę powyższe Świętokrzyski WIH słusznie uznał, że w niniejszym przypadku brak cen i cen jednostkowych, łącznie przy 60 towarach (100% wszystkich poddanych kontroli), pozbawiło konsumentów prawa do podjęcia korzystnej dla nich decyzji w zakresie wyboru towarów. Zgodnie z art. 76 § 1 kpa protokół kontroli jest dokumentem urzędowym tj. stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo stwierdzone. Protokół stanowi niepodważalny i wiarygodny dowód w sprawie świadczący o naruszeniu jakiego dopuścił się kontrolowany przedsiębiorca. Jak wynika z wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 lutego 2020 r. w sprawie sygn. VI SA/Wa 2107/19 (lex nr 3034073), protokół kontroli jako dokument urzędowy korzysta z wiarygodności zawartych w nim ustaleń. Dokument urzędowy stanowi podstawowy element materiału dowodowego w postępowaniu administracyjnym. Dokumenty urzędowe korzystają ze szczególnej mocy dowodowej,

ponieważ stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo stwierdzone. Z dokumentem urzędowym związane jest domniemanie prawdziwości jego treści. Organ prowadzący postępowanie nie może wobec tego swobodnie oceniać ani kwestionować treści dokumentu urzędowego. Istota protokołu z kontroli wyraża się w tym, że dokument ten odzwierciedla i potwierdza istniejący w momencie kontroli stan faktyczny.

Odnosząc się do zarzutów strony wskazującym, że zgodnie z art. 7 ust. 4 ustawy o informowaniu o cenach wymogu uwidaczniania cen jednostkowych nie stosuje się do produktów leczniczych w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy z dnia 6 września 2001 r. - Prawo farmaceutyczne (Dz.U. z 2022 r. poz. 2301), Prezes UOKiK zauważa, że produkty objęte kontrolą należały do kategorii produktów kosmetycznych m.in.: szampon przeciwłupieżowy, szampon przeciw wypadaniu włosów, szampon normalizujący, żel do mycia ciała i włosów, balsam do twarzy ciała i włosów, żel do higieny intymnej, płyn do płukania jamy ustnej antybakteryjny i łagodzący. Mając powyższe na uwadze nie podlegały one wyłączeniu zgodnie z art. 7 ust. 4 ustawy o informowaniu o cenach, na które powołuje się strona. Kwestionowane produkty znajdowały się w przeszklonych, zamkniętych gablotach w miejscu ogólnodostępnym na sali sprzedaży. Strona w swoim odwołaniu podniosła, że udostępniła cennik konsumentom, a dodatkowo poinformowała ich o sposobie jego udostępniania na tablicy informacyjnej jak i na szybie ekspedycyjnej, co jej zdaniem spełnia wymagania § 8 ust. 2 rozporządzenia. Jak wynika z Protokołu w pierwszym dniu kontroli (30 maja 2023 r.) przedłożono cennik z datą jego wydruku z dnia 30 maja 2023 r., który znajdował się w miejscu niedostępnym dla klientów, natomiast dla konsumentów uwidocznił wyłącznie informacje wywieszoną na szybie w miejscu obsługi klienta o treści: „cennik dostępny u farmaceuty”. Prezes UOKiK informuje, że § 3 ust. 1 rozporządzenia wskazuje, że miejsce, w którym uwidacznia się cenę i cenę jednostkową ma być ogólnodostępne i dobrze widoczne dla konsumenta. Ww. przepis precyzuje jednocześnie, że ceny powinny być uwidocznione na danym towarze lub bezpośrednio przy towarze lub też w bliskości towaru, którego dotyczą. Ponadto § 3 ust. 2 rozporządzenia wskazuje, że cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, która może mieć formę wyświetlacza elektronicznego; w cenniku; w katalogu; na obwolicie; w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu. Natomiast zgodnie z § 8 ust. 1 i 2 w cenniku uwidacznia się ceny towarów przeznaczonych do sprzedaży detalicznej umieszczonych w miejscu niedostępnym lub niewidocznym dla konsumentów; cenniki wywiesza się, wyklada lub udostępnia w inny sposób w miejscu sprzedaży detalicznej towarów. Przedsiębiorca ma obowiązek uwidocznić ceny i ceny jednostkowe produktów w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen, natomiast sposób, w jaki to uczyni, jest wyborem przedsiębiorcy i to on decyduje jaką formę wybierze, jednak musi spełniać warunki wskazane w art. 4 ust. 1 ustawy o cenach. Prezes UOKiK podkreśla, że w toku prowadzonego postępowania kontrolnego, strona nie uwidoczniała zarówno ceny i ceny jednostkowej lub ceny dla wszystkich skontrolowanych produktów. Jak wynika z Protokołu kontroli wszystkie produkty znajdowały się w zamykanych gablotach, do których konsumenci mieli dostęp bezpośrednio (mogli zobaczyć produkty, zapoznać się ich przeznaczeniem, pojemnością, marką producenta, bez możliwości pobrania produktu z półki), natomiast cennik znajdował się w miejscu niedostępnym dla klientów. Należy tutaj podkreślić, że obowiązek podawania cen i cen jednostkowych nie jest ograniczony do sklepów samoobsługowych, ale mają zastosowanie m.in. do sklepów detalicznych, gdzie towar znajduje się za ladą sprzedażową i podawany jest przez sprzedawcę. Oferowanie produktów zarówno na regałach, za ladą sprzedażową, jak i znajdujących się w oszklonych zamykanych witrynach w miejscu sprzedaży detalicznej, do której konsument może się zbliżyć, należy uznać za miejsce ogólnodostępne i widoczne dla konsumenta. Konsument podchodząc do witryny widzi bezpośrednio produkt i w przypadku właściwego uwidocznienia cen, mógłby bez udziału osób trzecich się z nimi zapoznać i podjąć decyzje o ewentualnym zakupie. Tak więc należy stwierdzić, że obowiązek przekazania informacji o cenie

należałoby uznać za spełniony, gdyby ceny i ceny jednostkowe były widoczne dla konsumentów bez konieczności angażowania do tego pracownika apteki. Przekazanie ustnej informacji o cenie nie jest tym samym, co jej uwidocznienie, pokazanie, umożliwienie odczytania. Konsument nie ma obowiązku dowiadywania się u pracowników apteki o cenę produktu lub proszenia o udostępnienie cennika, natomiast obowiązkiem przedsiębiorcy jest uwidocznienie cen i cen jednostkowych w taki sposób, aby konsument bez podejmowania dodatkowych czynności mógł uzyskać informację o cenie danego wyrobu. Jednocześnie zdaniem organu drugiej instancji, jeśli produkt znajduje się w miejscu, do którego konsument może zbliżyć się, nawet jeśli nie może produktu wziąć do ręki, gdyż jest zamknięty w gablocie (jak w niniejszym przypadku), a ceny nie zostały uwidocznione w żaden z wymienionych w § 3 sposobów, to należy uznać, że naruszono obowiązek ustawowy w tym zakresie, niezależnie od formy sprzedaży, czy jest to sklep, czy też, jak w przedmiotowej sprawie apteka. Odnosząc się do twierdzenia strony, że w aptece prowadzonej przez stronę postępowania obowiązek został zrealizowany poprzez umieszczenie cen w cenniku, Prezes UOKiK wskazuje, że cennik – lista leków dostępnych w aptece należących do następujących grup odpłatności 1, 6, 7, 8, 9 z dnia 30 maja 2023 r. na który powołuje się strona postępowania, został wydrukowany w pierwszym dniu kontroli, ponadto dotyczył wszystkich produktów, w tym leków recepturowanych, refundowanych dostępnych w aptece. Przedłożony cennik nie spełniał wymagań art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, ponieważ widniejące w nim opisy produktów były nieczytelne, niezrozumiałe dla konsumenta np.:

- pozycja w cenniku nr 764 Dermena Szampon zapob. wypad. włoś, brak wskazania pojemności tego produktu, zapłata 25.99, cena det. 25.99, cena det. za opak. zbr. cena za 1: 129.95 (protokół kontroli poz. nr 2);
- pozycja w cenniku nr 765 Dermena Szampon zapob. wypad. włoś, brak wskazania pojemności tego produktu, zapłata 39.99, cena det. 39.99, cena za op.: 20.00 (protokół kontroli poz. nr 2);
- pozycja w cenniku nr 937 Eludril Classic płyn do płuk.us zapłata 25.99, cena det. 25.99, cena det. za opak. zbr. cena za 1: 129.95, (protokół kontroli poz. nr 59 lub 60);
- pozycja w cenniku nr 938 Eludril Classic płyn do płuk.us zapłata 43.99, cena det. 43.99, cena det. za opak. zbr. cena za 1: 87.98, (protokół kontroli poz. nr 59 lub 60)

przy czym należy, podkreślić, że powyższe opisy w ww. cenniku produktów są identyczne w obu przypadkach (Dermena Szampon, Eludril Classic), natomiast widniejąca przy nich zapłata; cena det.; cena za opak. zbr. jest zupełnie inna, co jest dla konsumenta korzystającego z powyższego cennika jest informacją nieczytelną, niezrozumiałą i bez wsparcia pracownika apteki konsument nie ma możliwości uzyskania informacji o cenie i cenie jednostkowej wyrobów. Jak wynika z protokołu kontroli powyższy cennik znajdował się w miejscu niedostępnym dla klientów, w czasie rozpoczęcia kontroli, natomiast informacja „cennik dostępny u farmaceuty” była wywieszona w miejscu obsługi klienta. Zgodnie z § 8 ust. 2 rozporządzenia cenniki wywiesza się, wyklada lub udostępnia w inny sposób w miejscu sprzedaży detalicznej towarów.

Odnosząc się do zarzutu strony postępowania naruszenia prawa materialnego poprzez jego błędną wykładnię art. 4 ust 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów polegająca na uznaniu, że sposób uwidaczniania ceny oraz ceny jednostkowej towaru lub usługi był sprzeczny z wymogiem określonym przez ten przepis, podczas gdy spółka zagwarantowała sposób informowania o cenach adekwatny do umiejscowienia towaru. Strona w odwołaniu zarzuciła, że ceny produktów oraz przeliczone ceny jednostkowe podano we właściwym cenniku, z którego konsument mógł skorzystać w dowolnym momencie, a tym samym spółka wskazała, że ceny produktów były uwidocznione w cenniku znajdującym się w aptece w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Prezes UOKiK powyższy zarzut uważa za niezasadny, ponieważ jak wynika z protokołu kontroli przy 60 produktach (100% skontrolowanych) znajdujących się w miejscu ogólnodostępnym dla konsumenta w szklanych gablotach zamykanych na klucz, stwierdzono brak uwidocznienia cen i cen jednostkowych. Ponadto z protokołu kontroli jasno wynika, że cennik znajdował się w miejscu niedostępnym dla klienta, a informacja „cennik dostępny u farmaceuty” była wywieszona na szybie w miejscu obsługi klienta. Odnosząc się do przedłożonego cennika - lista leków dostępnych w aptece należących do następujących grup odpłatności 1, 6, 7, 8, 9 z dnia 30 maja 2023 r., który budzi wątpliwości dotyczące jasności, czytelności uwidaczniania w nim cen i cen jednostkowych np. wielu przypadkach nie podano pełnej nazwy produktu, pojemności produktu, przeliczenia na odpowiednią jednostkę miary, przy każdym produkcie widnieją trzy różne opisy ceny tj. „zapłata, cena det., cena det. za opakowanie zbr.”, co uniemożliwia konsumentowi w sposób zrozumiały zapoznanie się z ceną i ceną jednostkową produktu widniejącą w cenniku. Prezes UOKiK podkreśla, że konsument musi mieć możliwość zapoznania się z informacją o cenie i cenie jednostkowej bez konieczności podejmowania dodatkowych działań np. poprzez dopytywanie o te informacje. Należy podkreślić, że funkcją ceny jednostkowej jest umożliwienie konsumentowi porównanie cen towarów w sposób optymalny na podstawie prostych kalkulacji, bez konieczności przeprowadzania jakichkolwiek działań matematycznych. Z tego względu, oprócz ceny za produkt na etykiecie cenowej, w miejscu sprzedaży detalicznej musi się na niej znaleźć także cena jednostkowa, a więc przeliczenie na odpowiednią jednostkę miary (kilogram, litr). Uwidocznienie cen jednostkowych jest ustawowym obowiązkiem sprzedawcy, z którego zwolnione są wyłącznie towary wskazane wprost w przepisach § 7 rozporządzenia.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia prawa materialnego poprzez błędną wykładnię § 8 ust. 1 i 2 rozporządzenia polegającą na uznaniu, że pojęcie „miejsca niedostępnego” nie obejmuje swoim zakresem zamykanych na klucz szklanych gablot, do których nie mieli dostępu konsumenci, podczas gdy w przypadku umieszczenia towaru w tego rodzaju gablotach nie może być mowy o jakiegokolwiek dostępności do ww. towaru, organ drugiej instancji podkreśla, że podstawą wydania niniejszej decyzji jest naruszenie art. 4 ustawy o informowaniu o cenach w związku ze stwierdzeniem braku uwidocznienia cen oraz cen jednostkowych 60 partii kontrolowanych produktów, a nie ustalenie, czy produkty znajdujące się w gablocie zamykanej na klucz, znajdowały się w miejscu ogólnodostępnym czy też nie, przy jednoczesnym stwierdzeniu całkowitego braku cen. Zdaniem spółki wszystkie objęte oceną produkty znajdowały się w miejscu niedostępnym dla klientów tj. szklanej gablocie zamykanej na klucz do której konsument nie miał dostępu, natomiast kompletowanie zamówienia odbywało się przy pomocy i po poinformowaniu pracownika apteki, co analogicznie ma miejsce w przypadku produktów podawanych zza lady czy zaplecza. Jednocześnie Spółka podniosła, że niezasadne jest uznanie możliwości zbliżenia się do gablot za jednoczesne z dostępem do produktów w nich oferowanych.

Prezes UOKiK powyższy zarzut uważa za niezasadny, gdyż w protokole kontroli inspektorzy wskazali brak uwidocznienia cen i cen jednostkowych w 60 produktach. Strona postępowania wskazała, że spełniła obowiązek uwidocznienia cen i cen jednostkowych poprzez umieszczenie cen w cenniku. Jak wynika z protokołu kontroli cennik w dniu rozpoczęcia kontroli, znajdował się w miejscu niedostępnym dla klienta, a informacja „cennik dostępny u farmaceuty” była wywieszona na szybie w miejscu obsługi klienta. Gdyby organ drugiej instancji przyjął przedstawione stanowisko strony postępowania w zakresie, że uwidoczniała ceny i ceny jednostkowe poprzez przedłożony przez nią cennik, w ocenie organu II instancji, nie wypełnił on wskazanego w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach obowiązku, tj. uwidocznienia ceny oraz ceny jednostkowej towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen, ponieważ konsument został narażony na każdorazowe żądanie jego udostępnienia oraz widniejące w nim ogólnikowe opisy produktów, są niejednoznaczne, niejasne, co w konsekwencji powoduje, że cennik jest nieczytelny dla konsumenta.

Jednocześnie należy zwrócić uwagę, że produkty objęte kontrolą zostały umieszczone w szklanej gablocie na sali sprzedaży do której miał dostęp konsument, mógł zobaczyć produkty, natomiast nie mógł zapoznać się z ich ceną i ceną jednostkową. Powszechną praktyką handlową jest sprzedaż produktów ze szklanych gablot, zamykanych na klucz znajdujących się na sali sprzedaży np. w sklepach z biżuterią, sklepach ogrodniczych przy sprzedaży środków ochrony roślin i wielu innych placówkach handlowych. Odnosząc się do zarzutu strony postępowania dotyczącego, że objęte kontrolą produkty znajdowały się w miejscu niedostępnym dla konsumenta tj. w szklanych gablotach zamykanych na klucz, należy w tym miejscu wskazać, że szklane gabloty znajdowały się w miejscu ogólnodostępnym na sali sprzedaży. Nie ulega wątpliwości, że miejscem niedostępnym w aptece dla konsumenta jest miejsce w którym są przechowywane środki odurzające grup I-N i II-N, substancje psychotropowe grupy II-P oraz preparaty zawierające te środki lub substancje, które są przechowywane w odpowiednio zabezpieczonych pomieszczeniach, w zamkniętych metalowych szafach lub kasetach przymocowanych w sposób trwały do ścian lub podłóg pomieszczenia, w miejscu niedostępnym dla pacjenta.

Odnosząc się do zarzutu Spółki dotyczącego formy udostępnienia cennika, która jej zdaniem spełnia wymagania § 8 ust. 2 rozporządzenia, Prezes UOKiK powyższy zarzut uważa za niezasadny, ponieważ jak wynika z protokołu kontroli cennik – lista leków dostępnych w aptece należących do następujących grup odpłatności: 1, 6, 7, 8, 9 z dnia 30 maja 2023 r. na którym widnieje data wydruku z pierwszego dnia kontroli i który znajdował się w miejscu niedostępnym dla konsumentów, a informacja „cennik dostępny u farmaceuty” była wywieszona na szybie w miejscu obsługi klienta. Zgodnie z § 8 ust. 2 rozporządzenia cenniki wywiesza się, wyklada lub udostępnia w inny sposób w miejscu sprzedaży detalicznej towarów.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, w którym strona postępowania wskazała, że w żaden sposób nie uszczupliła przysługujących konsumentom praw oraz nie pogorszyła ich sytuacji, ponieważ ceny i ceny jednostkowe podano w cenniku. Ponadto wskazała że w wyniku ocenianej praktyki nie uzyskała korzyści majątkowych ani nie uniknęła w ten sposób żadnych strat oraz podniosła, że w przeszłości było brak analogicznych przypadków naruszeń po stronie spółki. Zdaniem Prezesa zarzut nie zasługuje na uwzględnienie. Faktem jest że w trakcie kontroli ustalono, iż konsumenci zostali pozbawieni możliwości zapoznania się z ceną i ceną jednostkową w 60 produktach. Powyższy brak uwidocznienia cen w istotny sposób naruszył interes konsumentów, ponieważ zostali oni pozbawieni istotnych informacji. Nie sposób uznać, że w niniejszym przypadku stopień naruszenia obowiązków w zakresie uwidaczniania cen i cen jednostkowych nie ma istotnego charakteru ponieważ nieprawidłowości stwierdzono w 60 partiach towarów na 60 partii skontrolowanych, co daje odsetek nieprawidłowości na poziomie 100%. Brak podania ceny i ceny jednostkowej narusza prawo konsumenta do wyczerpującej informacji, a tym samym ogranicza jego możliwości świadomego, najkorzystniejszego pod względem ekonomicznym wyboru, co prowadzi do zagrożenia jego interesów. Nadrzędnym celem ustawy o informowaniu o cenach jest bowiem ochrona interesów konsumentów oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorcami. Prezes UOKiK zaznacza, że przepisy ustawy o informowaniu o cenach mają na celu ochronę konsumentów przed wygórowanymi cenami ustalonymi w sposób dowolny przez przedsiębiorców. Podkreślić należy, że odpowiedzialność określona w art. 6 ustawy o informowaniu o cenach, statuuje odpowiedzialność administracyjną podmiotów, wobec których stwierdzono naruszenie wymagań art. 4 ww. ustawy. Regulacja ta ma na celu wyeliminowanie nieprawidłowości w informowaniu konsumentów o cenach towarów i usług. Odpowiedzialność wynikająca z ww. przepisu ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. II OSK 1079/12). Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem

obowiązków. Wobec powyższego, organ po stwierdzeniu faktu naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, może jedynie wydać decyzję administracyjną, na podstawie której nakłada karę pieniężną w przewidzianej w tej ustawie wysokości. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają przyczyny powstania nieprawidłowości, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Prezes UOKiK zauważa, że to podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązującego prawa i jego przestrzegania. Należy jednak podkreślić, że podstawą wszczęcia i przeprowadzenia postępowania w przedmiotowej sprawie, a także podstawą nałożenia na stronę administracyjnej kary pieniężnej były ustalenia faktyczne poczynione u przedsiębiorcy w dniu kontroli. Podkreślenia też wymaga, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej jest założenie stosowania jej automatycznie wobec podmiotu ponoszącego odpowiedzialność obiektywną za naruszenie ciążących na nim obowiązków, bez względu na winę i przyczyny powstania naruszenia. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka związanego z prowadzoną działalnością gospodarczą (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 października 2010 r., sygn. akt II OSK 1079/12). Oznacza to, że wystarczającą przesłanką do przypisania tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie niewykonania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Strona, jako profesjonalny uczestnik obrotu prowadząca swoją działalność gospodarczą od 2013 r., miała obowiązek znać i przestrzegać przepisów prawa i była ona obowiązana zorganizować swoją działalność w taki sposób, aby nie dopuścić do naruszenia prawa.

Ustawa o informowaniu o cenach określa kryteria (przesłanki) jakie ma brać pod uwagę organ dokonujący miarkowania kary. Jak wskazuje art. 6 ust. 3 ww. ustawy do przesłanek tych należą:

- stopień naruszenia obowiązków, w tym charakter, waga, skala i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- dotychczasowa działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych.

Po analizie materiału dowodowego, Prezes UOKiK stwierdził, że wszystkie z powyższych przesłanek zostały prawidłowo uwzględnione przez Świętokrzyskiego WIIH przy wymierzaniu kary.

Miarkując stopień naruszenia obowiązków, organ pierwszej instancji zasadnie wziął pod uwagę, że charakter i waga naruszenia obowiązków była istotna. Prezes UOKiK zgadza się z organem pierwszej instancji, gdyż w toku kontroli stwierdzono brak uwidocznienia cen oraz cen jednostkowych dla wszystkich 60 poddanych ocenie partii wyrobów. Powyższe ustalenia potwierdziły w sposób bezsporny naruszenie przepisu art. 4 ustawy o informowaniu o cenach. Cena i cena jednostkowa jest jednym z podstawowych kryteriów obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z wartościami innych towarów o podobnych pod względem przeznaczenia, ale odmiennych cechach. Brak uwidocznienia cen i cen jednostkowych w istotny sposób naruszył interes konsumentów, gdyż zostali oni pozbawieni istotnych informacji. Powyższy brak uwidocznienia ceny uniemożliwiał konsumentowi jej bezpośrednie poznanie, a tym samym pozbawiał go istotnej informacji, w oparciu o którą podejmuje decyzję o zakupie, a brak cen jednostkowych utrudnił mu możliwość porównania cen produktów tego samego typu, a o innej gramaturze bądź pojemności, w tym pochodzących od różnych przedsiębiorców. Analizując skalę naruszenia należy wskazać, że nieprawidłowości dotyczyły 100 % poddanych ocenie produktów. W przedmiotowej sprawie trudnym do określenia jest ustalanie jaki był czas trwania naruszenia, jednakże

bezsprzecznym jest fakt, iż naruszenie stwierdzono w pierwszym dniu kontroli, co zostało udokumentowane w protokole kontroli, a na co również zwrócił uwagę organ pierwszej instancji w zaskarżonej decyzji.

W przypadku analizy przesłanki dotyczącej dotychczasowej działalności, organ pierwszej instancji wziął pod uwagę, że nie nakładał dotychczas kar za naruszenie przez przedsiębiorcę przepisów w zakresie uwidaczniania cen. Organ pierwszej instancji w treści zaskarżonej decyzji wskazał, że „na dzień wydania niniejszej decyzji Strona nie poinformowała tut. Inspektoratu o wyeliminowaniu stwierdzonych nieprawidłowości”. Jednocześnie biorąc pod uwagę charakter naruszenia obowiązków oraz zebrany w aktach sprawy materiał dowodowy, organ pierwszej instancji słusznie przyjął, że nie posiada wiedzy na temat uzyskanych przez stronę postępowania korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniem tych obowiązków. Jak już wspomniano wyżej, strona, jako profesjonalny uczestnik obrotu (według informacji widniejącej w KRS data rejestracji Spółki to 22 marca 2013 r.), miała obowiązek znać i przestrzegać przepisy prawa związane z wykonywaną przez nią działalnością. W kwestii trzeciej przesłanki Świętokrzyski WIIH uwzględnił informację finansową przedłożoną przez przedsiębiorcę za rok 2022 r.

Natomiast odnosząc się do ostatniej przesłanki, Świętokrzyski WIIH właściwie wskazał, że powyższa przesłanka nie ma zastosowania, ponieważ przeprowadzona kontrola nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o charakterze transgranicznym prowadzonej przez przedsiębiorcę. Biorąc pod uwagę powyższe oraz fakt że naruszenie dotyczyło 100 % skontrolowanych produktów Prezes UOKiK uznał, że wymierzona stronie postępowania kara w wysokości 2 500 zł (słownie: dwa tysiące pięćset złotych 00/100) jest proporcjonalna do rozmiaru stwierdzonych nieprawidłowości. Ponadto zauważa, że zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach kara za niedopełnienie obowiązków, o których mowa w art. 4 ww. ustawy wynosi do 20 000 zł. Organ drugiej instancji wskazuje, że kara pieniężna powinna odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy 98/6 WE stanowi, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstraszająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstraszająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen oraz cen jednostkowych.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 kpa, tj. odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu. Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ administracji publicznej mógł odstąpić od nałożenia kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Powołując się na reprezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przesłanka przewidziana tym przepisem odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, waga naruszenia prawa musi być znikoma. Przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną

ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny. Po drugie, strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Oznacza to w szczególności, że warunek ten będzie spełniony przede wszystkim w przypadkach, w których naruszenie prawa miało charakter jednostkowy lub krótkotrwały. W niniejszym przypadku konsumenci zostali pozbawieni jakiegokolwiek informacji o cenach i cenach jednostkowych dla wszystkich skontrolowanych produktów, czym zostało naruszone ich dobro chronione jakim jest prawo konsumenta do informacji o cenach i cenach jednostkowych oferowanych do sprzedaży produktów.

Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. Jednakże co istotne, w trakcie kontroli ustalono, iż konsumenci byli pozbawieni należytej informacji o cenach oraz cenach i cenach jednostkowych dla wszystkich produktów poddanych ocenie (100%), stąd też wagi naruszenia prawa nie można było uznać za znikomą. Konsumenci zostali pozbawieni informacji o cenach i cenach jednostkowych dla wszystkich skontrolowanych produktów.

W niniejszym przypadku konsumenci zostali zupełnie pozbawieni możliwości zapoznania się z cenami i cenami jednostkowymi sprzedawanych produktów, czym naruszono w sposób istotny prawa konsumenta do dostępu do informacji. Organ drugiej instancji stwierdza, że naruszenie przez przedsiębiorcę obowiązków w sposób bezpośredni godziło w interesy konsumentów i ograniczało dostęp do ważnej dla nich informacji o cenie i cenie jednostkowej produktów zagwarantowanej obowiązującymi przepisami. Mając na uwadze powyższe, nie można uznać wagi naruszenia za znikomą. Odnośnie drugiego warunku uzasadniającego odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. Z treści zaskarżonej decyzji wynika, że „na dzień wydania niniejszej decyzji Strona nie poinformowała tut. Inspektoratu o wyeliminowaniu stwierdzonych nieprawidłowości”. Tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona.

Należy jednak wskazać, że znikoma waga naruszenia oraz zaprzestanie naruszenia prawa muszą być spełnione łącznie, co w niniejszym przypadku nie miało miejsca, w związku z powyższym organ drugiej instancji stwierdza, iż nie ma podstaw do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kpa i do odstąpienia od wymierzenia kary.

Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Nadto należy podkreślić, że naruszenia z ustawy o informowaniu o cenach kwalifikowane są jako czyny o charakterze deliktu administracyjnego, który zagrożone są karą pieniężną określoną w art. 6 ustawy o cenach. Postępowania w tym zakresie mogą być prowadzone wyłącznie przez organy Inspekcji Handlowej, zaś z uwagi na właściwość terytorialną, w stosunku do strony mogły być one prowadzone przez Świętokrzyski WIIH. Inny organ nie mógł na terenie podlegającym kognicji Świętokrzyski WIIH nałożyć kary pieniężnej za to samo naruszenie, co oznacza, że przepisy art. 189f § 1 pkt 2 Kpa nie mają zastosowania w niniejszej sprawie.

Po przeanalizowaniu akt sprawy organ odwoławczy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 i 3 kpa, tj. zastosowanie art. 189f § 2 nie spełnieni celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna określona w art. 6 ust. 1 ustawy o cenach. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona postępowania nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ustawy o cenach, bowiem nie uwidoczniła cen i cen

jednostkowych dla wszystkich skontrolowanych produktów (60 partii). Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od wymierzenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Charakter naruszeń, jakich dopuściła się strona, wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 25.07.2019 r. Sygn. akt VI SA/Wa 991/19: „Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest także przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Jak słusznie podkreślił organ usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia.”). Ponieważ ceny muszą być uwidocznione przez przedsiębiorcę w momencie rozpoczęcia oferowania danego produktu lub usługi, tak aby konsument na tej podstawie mógł podjąć decyzję o zakupie (tj. uwidocznienie cen ma charakter obowiązku przedumownego) zatem w przedmiotowej sprawie brak jest możliwości zastosowania art. 189f § 2 i 3 Kpa.

W ocenie Prezesa UOKiK, prowadząc postępowanie administracyjne w niniejszej sprawie Świętokrzyski WIIH postępował zgodnie z zasadami dotyczącymi prawdy materialnej (obiektywnej), obowiązku zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego w sposób wyczerpujący oraz oceny, czy dana okoliczność została udowodniona podstawie całokształtu materiału dowodowego. W opinii Prezesa UOKiK istotne dla sprawy są ustalenia kontroli. Strona postępowania nie wypełniła obowiązków w zakresie uwidaczniania cen i cen jednostkowych, co znajduje jednoznaczne potwierdzenie w materiale dowodowym - protokole kontroli wraz z załącznikiem. Przepisy ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy wskazują wprost, jakie obowiązki informacyjne ciążyą na przedsiębiorcy, co w niniejszej sprawie nie zostało zrealizowane w zakresie uwidocznienia cen i cen jednostkowych. Zatem samo stwierdzenie w trakcie kontroli, że kontrolowany przedsiębiorca nie zrealizował ciężącego na nim obowiązku ustawowego uwidocznienia cen i cen jednostkowych przy produktach powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, że w przedstawionym stanie faktycznym, wymierzenie stronie kary pieniężnej, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jak również ustalenie jej wysokości, było prawidłowe i zgodne z prawem.

Wobec powyższego, zawarty w odwołaniu wniosek strony postępowania o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz umorzenie postępowania I instancji w całości, nie zasługuje na uwzględnienie. Stąd też, postępowanie organu pierwszej instancji w tym zakresie należy uznać za prawidłowe, zaś zaskarżoną decyzję utrzymać w mocy.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ drugiej instancji.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego

Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Kielcach w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa UOKiK, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10 000 zł – 4% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł – 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;
  - 4) ponad 100 000 zł – 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji Prezesa UOKiK skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2023 r. poz. 2383).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 1634); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535); art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz.U. z 2023 r. poz. 168).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. [xxxxxxxxxxxxxxxx]
2. Świętokrzyski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej (KHU.8361.162.2023)
3. a/a